N°. 9.

BREDASCHE COURANT.

Staat- Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Vrijdag den 14 Januarij.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 13den Januarij.

— Heden morgen is Z. Excell. de Luitenant Generaal *van Geen*, gevolgd van hoogstdeszelfs staf, van hier vertrokken. Zijne Excell. begeeft zich naar Vucht.

— Een detachement der 9e afdeeling is heden morgen van hier naar Bergen-op-Zoom gemarcheerd.

— Zaturdag ll., den 8sten dezer, is de kolonne Vriessche en Amsterdamsche schutterij en een deel der 5de en 13de afdeelingen, onder bevel van den majoor *van Wageningen*, te Helmond aangekomen. Deze troepen hebben, in twee zware marschen van 7 uren, den weg van 's Bosch tot Helmond afgelegd. Ondanks den vermoeijenden togt waren de manschappen allen welgemoed en zagen er zeer goed uit. Den volgenden dag is een groot deel derzelve, benevens een detachement kurassiers, met genoemden majoor aan het hoofd, langs de Zuid Willems-vaart, naar Asten en Someren getrokken. De kolonne werd te Helmond terug gewacht als zullende daar vooreerst stand blijven houden.

— Drie kerels, die de Belgische roovers te Someren den weg gewezen en alzoo behulpzaam in hunnen dierstal zijn geweest, zijn door de gendarmerie te Someren opgepakt geworden en naar Eindhoven vervoerd.

— Zie hier het uittreksel uit een belgisch berigt, geschreven uit de omstreken van Maastricht, des avonds van den 8 dezer. Wij geven het voor hetgeen het is en, behalve datgeen wat de waarheid, door al het logenachtige heen, te onderkennen is, als een nieuw staaltje van belgische naauwkeurigheid en waarheidsliefde.

» De heer de Pontécoulant is op het kasteel van den graaf de Merode Petersheim.

» Westwezel, Wolder, Heist zijn zoodanig met troepen opgevuld dat er tot zestig toe in een huis zijn.

» Gisteren is een officier met 12 kurassiers van het garnizoen van Maastricht, bij het doen eener verkenning buiten de poorten, gedeserteerd; zij hebben zich op Luik gerigt. (*Een Belgisch bulletin! lezers, eene verkenning van 12 man met een officier!*)

» De gemeenschap met Maastricht is niet meer mogelijk. Dag en nacht is men bezig met versterkingen te maken en met batterijen tegen de stad aan te leggen. Het kanton van Mechelen en zeven gemeenten van het kanton Bilzen, leveren dagelijks 200 werklieden om er aan te werken.

» Men heeft te Maastricht zeven artilleristen gefusilleerd, omdat zij, belast zijnde op de batterijen van den generaal *Mellinet* te vuren, een geheelen morgen geschoten hadden, zonder kogels op de kanonnen te doen. (*En dit zouden de officieren niet eens gemerkt hebben; misschien liet men de kanonniers maar op hun eigen hand vuren!*)

» De troepen van den generaal *Mellinet* hebben te Swermaas eene schuit aangebonden, beladen met hooi en azijn voor het hollandsch garnizoen."

— Naar wij vernemen, zijn de Staten-Generaal tegen Donderdag, den 20sten Januarij, bijeen geroepen. Een iegelijk is zeer nieuwsgierig naar de gewigtige mededeelingen, welke van wege Z. M., in de eerste zittingen, volgens belofte van hoogerhand, zullen worden gedaan.

— Op den 7den dezer heeft er, volgens de staats-courant, eene schermutseling tusschen onze troepen en de muiters, op den straatweg van Aardenburg, plaats gehad. De muitelingen, hoezeer zich op het grondgebied van Vlaanderen houdende, hebben het vuur begonnen; hetgeen door de onze, zonder het Zeeuwsch grondgebied te verlaten, beantwoord is. De vijand is terug getrokken; zijn verlies heeft, volgens de staats-courant van heden, uit een man of 5 bestaan. Aan onze zijde is een onder-officier gesneuveld en een flankeur in den arm gewond.

Denzelfden dag hebben eenige muitelingen, ten getalle van 5, zich in de gemeente Reusel vertoond, doch zijn, na eenigen [illegible] drang gebruik te hebben, zonder verdere opgeregdheden [illegible] gegaan, afgetrokken.

[illegible] Beijeren, tot koning van België, met eenen courrier te Parijs aangekomen zou zijn. De beraadslagingen in het Belgisch congres, in onze laatste nommers medegedeeld, bewijzen hoe verre dat congres met de benoeming van eenen vorst gevorderd is, en hoe naauwkeurig de *Gazette de France* onderrigt is van zaken, die 60 uren van haar voorvallen, in een land, waarmede de gemeenschap volkomen open en vrij is.

Wij ontvangen, langs dien zelfden weg, de Parijsche beurs-berigten van den 8sten: de 5 pCt. stonden, op tijd, geteekend op 93 10; en de 3 pCt., mede op tijd, op 62, 10; ieder dezer fondsen waren, na den vorigen beursdag, 40 centimes gedaald.

Den dag te voren had de Russische ambassadeur, graaf *Pozzo di Borgo*, depêches van Sint-Petersburg van den 20sten December ontvangen. Deze bestonden eerstelijk in eenen zeer vredelievenden brief van Z. M. den Keizer, in antwoord op eenen van Z. M. den Koning van Frankrijk geschrevene missive, houdende verzoek om eene explicatie der marschen van de Russische troepen over de onlusten in Polen, en vervolgens nieuwe credentiaalen voor gemelden graaf, als gewoon en buitengewoon gezant aan het fransche hof. De graaf heeft dienvolgens een dag gevraagd, om deze nieuwe credentialen den minister te behandigen. De heer *Sebastiani* had deze diplomatieke demarche reeds aan de kamers medegedeeld. Hierbij wordt gevoegd, dat de hertog *de Mortemart* binnen kort naar Petersburg zal vertrekken.

— Het Antwerpsche handelsblad deelt, in deszelfs particuliere correspondentie, een uittreksel mede, uit een brief van London, van den 3dep Januarij gedagteekend, waaruit wij de volgende merkwaardige zinsneden overnemen: « Ik kan u als officieel melden, dat de gevolmagtigden der groote mogendheden, hunne conferentien vestigende op de traktaten, van welke het niet geoorloofd is, af te wijken, zoo min ten voordeele van België als van Holland, hetwelk echter niet in eenen staat van revolutie is, zonder den vrede van Europa in gevaar te brengen, van gestoord te worden, verklaard hebben: » Dat het groothertogdom Luxemburg niet kan beschouwd worden als een' en denzelfden staat met België uitmakende, en

» Dat het gedeelte van den linkeroever der Schelde, onder den naam van Staats-Vlaanderen bekend, niet van Holland, deszelfs wettigen souverein, kan worden afgescheiden.

» Deze beide grondbeginselen maken de besluiten van het congres, tegen het huis van Oranje nul en zonder eenig gevolg, om dat lieden, die geen wettig gedeelte van het Belgisch congres uitmaken, tot de uitsluiting van dat stamhuis medegewerkt en hunne stem gegeven hebben.

» België mag voortaan eenen afzonderlijken staat uitmaken; dit is een door de conferentie erkend grondbeginsel, hetwelk op de traktaten gevestigd is; het zal dezelfde grenzen als voor de vereeniging hebben. Maar nooit zullen de groote mogendheden zich schikken naar de vorderingen van hen, die zich van het bewind hebben meester gemaakt, vooral voor hetgeen de keuze van eenen souverein betreft.

» Zij, die het voorbeeld van Frankrijk aanvoeren, vergeten of weten niet, dat de kroon van dat land aan het huis der Bourbons gewaarborgd is geworden, zoo wel als die der Nederlanden aan het Huis van Oranje-Nassau, en dat, dáár, een Bourbon, vóór den tijd, door den nationalen wil, zijne wettige voorgangers heeft kunnen opvolgen, zonder de traktaten te verkrachten, maar door een familie-verdrag te kort te doen.

» Herzie de traktaten, die tot onveranderlijken grondslag voor de conferentien der gevolmagtigden strekken, en uit [illegible] waarschijnlijken uitslag hunner besluiten [illegible]

en bevinden, dat deze van eenen aard moeten wezen, om alle brave Belgen genoegen te geven."

— Te midden van de talrijke voorbeelden van de snoodheid der Belgen, is het voor het menschelijk gevoel een aangenaam gezigt, nu en dan eene enkele uitzondering van dankbaarheid en gerechtigheid op te merken. Deze zijn als sterren aan een donkeren hemel en komen te helderder uit, naar mate het tint omgeving uitgelezel zwarter is. Onder die uitzonderingen mag, met reg de heer *Couvreur* van *Gend* genoemd worden, die niet alleen niet vergat, dat Koning *Willem* zijn weldoener was, maar zulks ook openlijk voor de regtbank, waarvoor eigenlijk zijne erkentelijkheid aan het oude gouvernement hem gebragt had, beleed; die, in tijden en omstandigheden als deze, voor zulk eene regtbank durfde verklaren, dat de drijvers der omwenteling het ongelukkig België met jammeren beladen hadden; dat hij den Vorst vereerde, wien het ongelijk nooit vergeefsch om hulpe gevraagd had; dat hij, wat hem ook beschoren was, steeds met de woorden eener dankbaarheid, zelfs de gewelven zijns kerkers, van den naam zijns doorluchtigen weldoeners zou doen weergalmen.

Men had de heer *Couvreur* voorgesteld als een, voor de maatschappij gevaarlijk wezen. Opmerkelijk is de daarop doelende zinsnede uit 's mans verdediging van den advokaat *Metdepenningen*: » Is het dan een zoo groot gevaar voor de maatschappij, eenen man te zien, die, te midden van verraders, getrouw en onder ondankbaren, dankbaar gebleven is?"

Wanneer het mogelijk ware ons met de Belgen te verzoenen, het zoude alleen dan wezen, wanneer België nog vele *Couvreurs* bezat, dan, helaas: het tegenovergestelde is meer dan waarschijnlijk. Het verwondere voor het overige niemand zulk eenen man vervolgd te zien. Waar verraad eer en aanzien verwerft, moet onbarmhartbaar de getrouwheid eene ondeugd zijn.

— Dingsdag morgen, den 11den dezer, om twaalf uren werd er van de kanonneerboot No. 9, voor het Vlaamsche hoofd liggende, een kanonschot gedaan op een vaartuig dat in de stad voer en niet wilde klaren of bijdraaijen. Alles, zoo op de citadel als op de forten was op zijne hoede, de manschappen in de wapenen, en slagvaardig zoo er iets vijandelijks mogt gepleegd worden. De soldaten riepen elkander toe: *laat ze maar eens beginnen!* het is echter zonder gevolg afgeloopen.

— Volgens eenen particulieren brief uit Brussel, zou de heer *Palmaert* de vader der heer *Palmaert* die Dingsdag als lid van de maatschappij van koophandel hebben voorgedragen, maar zou deze *bijeenkomst* met 42 tegen 2 stemmen (waarschijnlijk die der heeren *Palmaert*, vader en zoon) afgewezen zijn. Men wilde den man die zoo krachtig tot de vernietiging van den koophandel in België heeft medegewerkt, in geene maatschappij van koophandel dulden.

— Wij ontvangen onder het afdrukken dezer, de Fransche brieven, en berigten loopende tot den 9den. Dezelve hebben niets aangebragt dan hetgeen reeds bekend is en waarvan wij het voornaamste hier boven reeds hebben medegedeeld.

ANTWERPEN, den 10den Januarij.

De door een dagblad verspreide gerugten aangaande de groote krijgskundige toerustingen die te Antwerpen zouden plaats grijpen, zijn grootendeels valsch. Niet het geheele 9de regement infanterie (*een deel der voormalige 17de afdeeling*) is 11. donderdag naar de provincie Luik vertrokken, maar een enkel bataillon van dit korps is op West-Wezel getrokken, om zich bij de derde brigade te voegen. Het is onwaar dat er 18 stukken geschut op het voordelijk fort staan. De 5 of 6 vuurmonden daar geplaatst, zijn er enkel gezet als een der eenvoudigste krijgskundige voorzorgen, allermeest bekwaamst in eene plaats van den eersten rang zoo als Antwerpen.

Wanneer, echter, de schrijver van het bedoeld artikel, zich de moeite geven wil om des avonds eenige der stadspoorten te gaan bezien, kan hij zich met eigen oogen overtuigen, dat er aan de poorten en barrières altoos zoo veel schildwachten, zijn als voor de enkele bewaking noodig is, die de overigheid voor de zekerheid der stad verpligt is te houden, en waaromtrent de burgers van Antwerpen regt zouden hebben haar rekenschap te vragen, zoo zij veronachtzaamd werd.

— Gisteren zijn nieuwe troepen, infanterie en artillerie, naar de grenzen vertrokken. 't Is zeker dat men zich in staat stelt om den oorlog met kracht door te zetten, als het eenige middel om onze regten te doen eerbiedigen, en eenen vasten en voor onze belangen voordeeligen vrede te verwerven.

(Wat de Belgen hunne regten noemen en waar zij die van daan halen is ons onbekend, of zij moesten die vinden in een gewapenden opstand tegen hun' wettigen vorst; maar niet minder dan zij hunne vermeende regten willen doen gelden, zullen wij de onzen, die wij zeer goed bewijzen kunnen, weten te handhaven, en het zwaard in de scheede steken, tot wij, zoo al geen voordeeligen, dan toch een' eervollen vrede verworven hebben).

GENT, den 8sten Januarij.

Gisteren heeft er aan de zijde van Eede, tusschen onze troepen en de Hollanders eene schermutseling (dezelfde, waarvan hiervoren melding is gemaakt) plaats gehad. Onze werklieden, door een twintig manschappen gedekt, waren bezig aan het opwerpen van aarden verschansingen; toen de vijand eenige geweerschoten op onze voorposten loste. De Belgen verdeelden zich terstond als tirailleurs en doodden van de Hollanders een sergeant en vijf soldaten. Van onze zijde *(dat behoeft geen betoog, men weet de Belgische kogels treffen allen, de onze raken nimmer)* is niemand gesneuveld noch gewond. De bewoners van Maldeghem hebben de krijgslieden trouw bij gestaan.

— Heden morgen is eene kompagnie uit Gent vertrokken om de positien te versterken.

— Te St. Nicolaas is men niet zonder ongerustheid geweest met betrekking de open ligging der stad. Een eskadron is van hier er heen getrokken; een ander staat gereed mede derwaarts te trekken.

— In vele dorpen onzer omstreken zijn wanorden doch van weinig belang uitgebarsten. Men schrijft die meer toe aan plaatselijke verdeeldheden dan aan staatkundige oorzaken. De tegenwoordigheid van een commissaris van politie had te Heijdinge eenige onlusten verwekt. Zijn vertrek heeft de rust hersteld.

De generaal *Davivier*, wiens ijver en waakzaamheid de algemeene erkentelijkheid verdienen, heeft in die gemeenten agenten gezonden, die de rust overal, waar zij was gestoord geworden, weder hersteld hebben. (*'t Is toch wonder dat er overal zoo vele plaatselijke onlusten rijzen, en die zoo geheel vreemd aan de staatkunde zouden zijn! daarvan hoorde men niet onder het bestuur van Koning Willem.*)

BRUSSEL, den 10den Januarij.

In de zittingen van het congres van zaturdag en zondag, den 8sten en 9den is, zoo als zulks, na de gewigtige deliberatien van vrijdag *(zie onze beide vorige nommers)* en na de bepaling der deliberatien over het rapport der centrale afdeeling, over de keuze van een opperhoofd op dingsdag aanstaande, ook wel te wachten was, niet veel gewigtigs voorgevallen.

In die van den 8sten waren onder anderen ingekomen twee requesten, een van een' inwoner van Ostende, verzoekende, dat het den Hollanders mogt belet worden, om vrede te komen te sluiten, en het tweede van zekeren graaf *de Borchgrave*, zich over willekeurige detentie beklagende; eindelijk het laatste request werd het congres ingelicht, dat de rekestrant, uit hoofde van krankzinnigheid, in het dolhuis geplaatst was. Vervolgens werden de deliberatien over de constitutie, over den titel *van het Opperhoofd van den staat*, voortgezet, waarna de heer *de Brouckere* een ontwerp van decreet, over eene te leggen belasting op het ijzer voorlas. Nu ontstonden er deliberatien over het al of niet lezen van twee bij het diplomatiek comité ingekomen brieven van de Parijsche legatie, welke, gelijk gewoonlijk, zeer hoog liepen, doch ten gevolge waarvan tot de lezing dier beide stukken besloten werd. De heer *d'Aerschot*, lid van dat comité, meende, alvorens die stukken te lezen, de vergadering eenige inlichting te moeten geven. » Op den 3den dezer, zeide hij, heeft de heer *Rodenbach* een voorstel betrekkelijk de keuze van een opperhoofd van den staat gedaan. Vervolgens hebben eenige afdeelingen melding gemaakt van de keuze van Prins *Otto van Beijeren*. Het diplomatiek comité heeft alstoen gemeend, den heer *Gendebien*, onzen afgezant te Parijs, te moeten gelasten, om het Fransch ministerie wegens deze keuze te polsen, en er werd dien ten gevolge een courrier naar Parijs gezonden." De heer *d'Aerschot* las vervolgens deze beide brieven, hoezeer onder protest, dat zulks buiten den gewonen regelgang en in weerwil, dat de president reeds verklaard had, dat dezelve volstrekt onbeduidend waren. Hoezeer wij niet kunnen ontkennen, dat ons gevoelen niet veel van dat des presidents verschilt, deelen wij echter deze brieven onzen lezer mede, al ware het slechts om dezelven met den stijl der Belgische legatie te Parijs in kennis te brengen; zie hier den inhoud van den eersten:

Zijne Excellentie heeft mij de verzekering herhaald, dat Frankrijk bij voortduring het grootste belang in onze zaken bleef stellen en dat het alles, wat strekken zou kunnen, om ons definitief te constitueren, met zijne geheele magt zou ondersteunen.

De keuze van prins *Otto* zal door koning *Lodewijk Philips* worden goedgekeurd, en de aanstaande koning van België zal zeer zeker eene prinses der koninklijke familie van Frankrijk, namelijk prinses *Maria*, derde dochter des konings, kunnen bekomen.

Het voorstel daartoe kan echter voor het oogenblik niet geschieden aangezien de prinses ziek ligt.

Frankrijk, heeft de heer *Sebastiani* mij gezegd, zal nooit vergeten, dat België deszelfs natuurlijke bondgenoot is. De overeenkomst van zeden, godsdienst en taal gebiedt ons, altoos verëenigd te blijven. Daar is al te veel sijmpathie tusschen ons, dan dat zulks anders zou kunnen zijn.

Frankrijk zal steeds België ondersteunen in alles, wat regtvaar-

ling is. Deszelfs regten zijn het even dierbaar als zijne eigene, en, indien dezelve gewapenderhand moesten worden gehandhaafd, zou Frankrijk deszelfs geheele magt daartoe bezigen en als één énig man opstaan."

In zoo verre de brief van den heer *Gendebien*, zeide de heer d'Aerschot.

De tweede brief, waar van gesproken is, luidt als volgt:

» *Aan den vice-president van het diplomatiek comité.*

Parijs, den 6den Jan!, des avonds ten 11 ure.

Daar de heer *Gendebien* met hevige hoofdpijn gekweld is, verzoekt hij mij (de heer *Firmin Rogier*, secretaris der ambassade) het volgende in zijne plaats te schrijven.

Het antwoord van het centraal comité op het protocol van den 20sten December, is alhier luide toegejuicht geworden. Het wordt vol edelmoed en waardigheid gevonden. Het vraagstuk onzer grenzen wordt volkomen wel begrepen. De graaf *Sebastiani* heeft de verzekering gegeven, dat Frankrijk niet kon toelaten, dat België dorpsgebrokkeld zou worden, en dat Venlo en Maastricht te laten varen, even zoo goed wezen zou, als Belgies grondgebied aan het welgevallen der naburen over te laten.

Men begint ook het vraagstuk van Luxemburg beter te begrijpen en is niet zoo zeer meer van gedachten, dat deze provincie tot Duitschland moet behooren. Koning *Willem* maakt, door zijn trouwloos gedrag en kwade trouw, een ieders verontwaardiging alhier gaande (!!!)

De heer *Sebastiani* heeft ons gezegd, dat, zoo de koning van Holland niet eindelijk toegestaan had, om de Schelde te openen, Frankrijk hem weldra daartoe zou genoodzaakt hebben.

De keuze van prins *Otto van Beijeren* zou alhier bijval vinden. Deze vorst zou erkend worden, zoowel als het regentschap, dat hem door het congres zou worden toegevoegd.

Men twijfelt ook geenszins of Pruisen zou hem desgelijks erkennen en of de derde dochter van *Lodewijk Philips* hem zou worden ten huwelijk gegeven.

De koning draagt België eene al te groote genegenheid toe, dan dat hij hetzelve geene koningin uit zijn geslacht zou toestaan.

De genegenheid, die ons hier voor een traktaat van koophandel betoond wordt, is zeer genoegdoende.

Het ministerie is gepolsd geworden over de mogelijkheid van den invoer van hout, steenkolen, van ons ijzer, van onze belangen toe te staan, en daarop is zeer stellig geantwoord geworden, dat alles zou worden toegestaan, wat niet lijnregt met de belangen van Frankrijk streed. België is onze dierbaarste bondgenoot, zeide de heer *Sebastiani*. Wij zullen het ten minsten als eene zuster behandelen, aangezien het ons niet van naderbij kan toebehooren.

Wij hebben den minister gesproken over de bewegingen, welke, van alle kanten, ten voordeele van Frankrijk, in België plaats hebben, over de petitien, die, in den zin eener vereeniging met Frankrijk, aan het congres worden ingezonden en wij hebben gevraagd, wat het ministerie doen zou, indien België zelf zich aan Frankrijk kwam aanbieden of van hetzelve eenen vorst kwam vragen. Koning *Lodewijk Philips* zou België van de hand wijzen, heeft de minister geantwoord, en zou insgelijks eenen zijner zonen weigeren, om te regeren. De Koning wil den oorlog niet, en gij moet denzelven evenmin willen. Engeland, geheel Europa, zou den oorlog beginnen, indien gij met Frankrijk vereenigd waart. Deze oorlog zou op uwen bodem en ten uwen koste gevoerd worden; gij zoudt ontzaggelijk daarbij verliezen.

Maar, hebben wij tegengeworpen, indien België zich tot een gemeenebest constitueerde?

Dan, heeft de minister, zou geene der mogendheden u erkennen en gij zoudt aan u zelven worden overgelaten.

En, indien de Belgen eenen inlandschen vorst verkozen?

Dan zou het gelegen zijn even als met een gemeenebest; niemand zou u erkennen. Gij zoudt misschien nog alleen door Frankrijk erkend worden.

De keuze van prins *Otto* zou u misschien gunstiger zijn. Rusland zelf zou u, met dien vorst aan het hoofd, wel erkennen.

Het gesprek met den heer *Sebastiani* is daarbij gebleven."

De brief van den heer *Firmin Rogier* eindigt met de mededeeling van de depeches voor den russischen ambassadeur (*zie hierboven*) en met te zeggen, dat men in Parijs algemeen geloofde, dat de zaken in Polen zonder oorlog zouden worden afgedaan

Daar verhief zich, na de lezing dezer brieven, een hevig debat over het al of niet drukken derzelven, waaraan, gelijk gewoonlijk, geen einde kwam, maar te midden waarvan een lid (de heer *Osy*) verklaarde te willen weten, hoe, dewijl de brieven van het openen der Schelde spraken als van eene gedane zaak, het diplomatick comité wist, dat de Schelde geopend zon worden, daar de heer *le Hon* antwoordde, dat hij niet dacht, dat de koning van Holland in de opening der Schelde toegestemd had, en dat de franschen minister, zulks zeggende, zich bedrogen moest hebben. De heer *Bredart* liet zich, gedurende deze debatten, uit, dat men op de opening der Schelde niet rekenen moest dan door eigen krachten; de wapenschorsing moest verbroken en men moest Holland over deszelfs kwade trouw berouw doen gevoelen. (hierop ging van alle kanten een *ja! ja!* op; waarop wij antwoordden: *eerden gezegd dan gedaan*). Kortom, men bleef er bij om den 20sten Januarij af te wachten, aangezien een lid, die niets met de diplomatie gemeen heeft, gezegd had, dat de Schelde op dien dag zou geopend worden; maar dan ook met kracht den oorlog door te zetten, zonder zich verder aan eenige mogendheid te storen, alleen met de *moedige* en *manhaftige* belgische soldaten.

In de zitting van den 9den werd gelezen een rekest van een pastoor, welke eene negotiatie met den H. Stoel wilde geopend hebben, om de toestemming tot het huwelijk van priesters te bekomen; een ander rekestrant wilde, dat het congres maatregelen nemen zoude, om de bisschoppen te noodzaken, dat zij de voormalige kweekelingen van het *collegium philosophicum* in hunne seminarien zouden opnemen.

De deliberatien over de constitutie werden vervolgens voortgezet. Wij vermelden uit de aangenomen artikelen slechts art. 29, luidende: » De persoon van het hoofd van den staat is onschendbaar, deszelfs ministers zijn verantwoordelijk," art. 40, luidende: » Geen akte van het hoofd van den staat kan gevolg hebben, zonder door een der ministers gecontrasigneerd te zijn, die zich, alleen daardoor verantwoordelijk maakt," en art. 41; » het hoofd van den staat noemt en ontzet zijne ministers naar willekeur." Hierna werd de vergadering gescheiden.

— Wij lezen, in eenige onzer nieuwsbladen een rekest van den dolzinnigen heer *Pirson*, lid van het congres, aan den koning van Frankrijk, waarin hij, — na beweerd te hebben, dat geen minderjarig vorst voor België geschikt is, dat een welgevestigde, sceptre alleen magtig is, en de groote gebeurtenissen, welke buiten het bereik van eenen kleinen staat als België zijn, te besturen, en dat, wanneer het mogt gebeuren, dat een schoonzoon van Z. M. de kroon ontving, men hoogstdenzelven zou beschuldigen van de afdwalingen van *Buonaparte* na te volgen, die koningrijken ten voordeele van leden van zijn geslacht stichtte, — den koning nederig smeekt, om deze kroon aan te nemen, hetgeen en Franschen en Belgen het grootste genoegen zal geven en het lot dezer laatsteu verzekeren.

PARTICULIERE CORRESPONDENTIE.

Brussel den 5den Januarij.

Brussel voelt zich thans even zoo gelukkig als het kind, dat men een doosmenik gegeven heeft, om er mede te spelen, zich hiermede aan gezigt en handen deerlijk bezeerd heeft, en, uit louter plaisier (?), huilt, dat het den voorbijganger een traan uit de oogen perst.

Men had hier zoozeer geloofd, dat Holland zich eene zoo ongelukkig zou gevoelen, toen België zich zoo gelukkig vond, en nog zijn sommige Brusselaars niet van hunne verbazing teruggekomen, bij het hooren van het vreugdegejuich, dat dit besluit in Holland verwekt heeft.

Volgens hunne dagbladen, moest Holland zich ten koste van België verrijkt hebben, moest de handelgeest aldaar, ten voordeele van die van België bloeijen, de waarheid van dit voorgeven hadden zij verwacht, in de gelukkige droefheid der Hollanders te vinden, bij het hooren van het eerste geopperde denkbeeld van afscheiding.

Daarentegen lezen zij thans, in alle Hollandsche periodieke geschriften, vertoogen, over het herleven van de oude welvaart, over eene gelukkige toekomst, zoo het denkbeeld van minder inet dit land weder vereenigd te worden, enz.

Hunne teleurstelling was dus groot, en het eerste onmiddelijke bewijs, hoezeer zij door eene factie misleid zijn geworden.

Een zeer geacht Brusselsch koopman zeide mij onlangs: » wij kennen het eigenbelang van den Hollander te goed, dan dat hij zich in zijn eigen nadeel slechts schijnbaar zou verhangen. Men heeft ons verschrikkelijk bedrogen; slechts eene partij in ons vaderland wint bij deze omkeer van zaken, en deze is de geestelijkheid, die ons de vrijheid tiranniek zal doen gevoelen. Buiten het vaderland, zijn het de Engelschen en de Hollanders, die de vruchten van onze roemrijke omwenteling (??) zullen plukken, en nu begin ik te gelooven, dat deze of gene, of misschien beide, ons deze poets hebben gespeeld."

Dit gevoelen begint meer en meer veld te winnen en heeft de gemoederen nog meer tegen de Hollanders opgezet.

op het laatst tot een middel in de hand der factie zal worden om het inschuiven door den nood gedreven opkomende denkbeeld eener herenigung te bestrijden. Eene contra-revolutie ten voordeele van het huis van *Oranje* is dus, naar mijn gevoelen, hier niet te verwachten, vooral wanneer men dezelve gewapenderhand wilde dwingen. Er zijn te veel vreemdelingen in Brussel, welke de openbare meening regeren en hiermede is de factie verzekerd.

Dagelijks vermeerdert hunne lijst van *grieven*, en ik heb er reeds een half dozijn meer hooren opsommen, dan zij tegen het voormalig gouvernement konden inbrengen.

Het nationaal congres verliest dagelijks zijn krediet, vooral sedert het besluit van de onbeperkte vrijheid van godsdienst.

Bij het leger is de ontevredenheid sterk, vooral onder de officieren, die vroeger of later hunne vaandels verlaten hebben, om zich onder de vanen des *oproers* te scharen. De menigte Franschen officieren, die bij hetzelve geplaatst zijn, is ook een groote steen des aanstoots, zoodat de tegenwoordige organisatie nimmer, bij eene gevestigde orde van zaken kan blijven bestaan. Het zijn oorzaken te Fransch en hunne party, die met goeden drift naar het bemachtigen der vijandelijkheden wenschen; het grootste gedeelte der Belgische officieren, welke vijftien jaren 's konings brood gegeten hebben en nu hieraan bijna gebrek lijden, hebben een overschot van schaamte behouden, en zouden niet dan met tegenzin te velde trekken; zij spreken altijd met geestdrift van den prins van *Oranje*, en zouden hem gaarne tot koning hebben, indien zij verzekerd waren, hunne *gelimpeerde* rangen te kunnen behouden.

Niettegenstaande er alle dagen tijdingen inkomen van te verwachten ontlasten, gaat men voort aan de introoniering van een *vuurpaan*, dat, zoo ik wel heb, Limburg en Noord-Braband te gelijk bedreigt.

BELGIË.

Sedert verscheidene dagen ziet men den Baron *de Stassart* niet meer bij de zittingen van het nationaal congres. Het is goed te weten dat Z. E. Welgeb. een verlof bekomen heeft en dat de Commissaris der provincie Namen daarvan, nagenoeg uitsluitend ten voordeele van België gebruik maakt, dat wil zeggen: om in zijne provincie stemmen te winnen voor eene vereeniging met Frankrijk, of, beter gezegd om het belgische volk van de lijst der europesche staten af te schrappen. Het zoude belangrijk zijn, de drijfveren te kennen, die den heer S. in zijne pogingen ondersteunen, zeggen wij, dat Z. E. zijn doel, tot gemeen prijs, wil, dat de mogendheden zich stellig tegen die vereeniging verzetten, en dat het verstandigste en talrijkste gedeelte des belgischen volks die vereeniging van zich afstoot. Het is hun daarenboven niet bekend, dat de belgische omwenteling in Frankrijk den haat te wijten deed spelen, niet anders wezen zou dan het maken eener contra-revolutie. Wat wil dan de heer S? Wij noodigen hem dit zelf zijne eigene denkbeelden te ontwikkelen, want het zoude moeijelijk zijn, uit eenige zoo afgezigte jongere diplomaten, een Ödipus te vinden, die deze taak zoude durven ondernemen.

(De vrije Bataaf.)

Men heeft geen Ödipus te wezen om dit raadsel te kunnen oplossen. Hartstochten verblinden en weinig gezonde zinnen te veel gedreven verzacht. Het geheele leven van den *Oud-Prefekt der Monden van de Maas* bewijst, dat hij *moreel* aan dat euvel mankt. Dat wetende, zijn de drijfveren van den Baron goed gekozen. De onder-prefect van het vroegere *Orange*, de prefect van *Vaucluse*, de prefect van de *Maas* zoude niet dan buitengewone vinnen dan een prefect op eene grootere schaal te worden. De Baron de Wassers, bevlogen, met alle zijne vrienden voor den spiegel staande, vond, dat zulk een hoofd niet [illegible] de hoop om onderkoning van België te worden (hoe dwaas ook) niet sterker was dan het gezond verstand des Nederlandschen gouverneurs, bij geen woord in het belang zijner vereeniging met Frankrijk spreken zoude.

VADERLANDSCHE GIFTEN.

Van 8 tot 12 January zijn ontvangen:

Door de zorg van den heer J. B. van Loghem te Haarlem, 12 paren sokken voor de 3e afdeeling van eene grijze weduwe, 56 slaapmutsen, pluksel, als: 3 van onbekenden, 1 van de fransche A. C. van Nijvenheim, en van mevrouw S. D. L. v. R.

Van N. N. 36 paren sokken, met deze woorden:

» Voeten warm, het hart warm"

Van N. N. uit de provincie Noord-Braband, met een twaalfregelig vers, 4 paren wanten.

Derde bezending, kennis gegeven bij de geopende inschrijving in de nieuwe sociteit op het Plein te 's Hage. 85 paren wanten.

DANKBETUIGINGEN.

Bij den Opper-Kommandant der vesting zijn ontvangen twintig paren Sokken, ten geschenke den verdedigers van het Vaderland, vervaardigd door eenige jonge Jufvrouwen, onder de directie van de weduwe *Teschiné*.

Breda, den 12 Januarij 1831.

De ondergeteekende betuigt bij dezen zijnen vurigen dank aan den WelEdel Gestrenge Heer *Ledeboer*, Ridder der militaire Willemsorder, te Rotterdam, voor de toezending van 25½ ellen Laken, waarvan door eenige waardige vrouwen uit Terheijden zijn vervaardigd 13 Boezrokken, benevens van 36 paren Handschoenen van eenige Rotterdamsche Jufvrouwen, ten behoeve van de 1e kompagnie, reserve bataillon der 9e afdeeling Infanterie; terwijl ik tevens regtmatige hulde toebreng aan de welwillendheid van den Wel-Eerwaarden Heer *H. Wessels*, Predikant te Terheijden, voor de zorg in dezen betoond.

Ginneke den 12 *Januarij* 1831.

De Kommandant der kompagnie
Schwartz de Posson, Kapt.

ADVERTENTIEN.

* * TWINTIG Graf-Laken-Wevers kunnen dadelijk tegen goed loon *vast* werk bekomen in de Fabriek van M. KOPPESCHAAR & COMP. te Leiden; — Reiskosten worden vergoed.

* * Er wordt tegen Februarij aanstaande in de provincie *Utrecht* gevraagd: een KNECHT die goed met twee PAARDEN kan rijden, en alle STAL- en HUISWERK verstaat, als ook eenige kennis heeft van TUINWERK en BLOEMENKWEEKERIJ, schoon deze twee laatste vakken zijne werkzaamheden niet zullen uitmaken maar alleen dient om er het opzigt over te houden. De Protestantsche Godsdienst wordt bij voorkeur verlangt. Adres bij de Uitgevers dezer; — brieven franco.

* * * Een BOEKBINDERS KNECHT, het onderscheidene bindwerk goed verstaande, liefst van de Protestantsche Godsdienst, en 30 Jaren, of daar boven oud, van goede getuigschriften voorzien, tegen een billijk loon, begerende vast werk te hebben, kan zich addresseren, *met brieven Franco, aan den Boekhandelaar* J. DE VRI *te Zwolle.*

* * * W. EBBEKANK op *Gijsbrecht van Amstels lieveprogt*, dezepasselijk op den tegenwoordigen tijd, 2de druk, uitgegeven bij Gebr. VAN AARUM, is heden alom à 25 Ct. te bekomen, en nog weinige exemplaren van de zoo beruchte uit het *Deensch* vertaalde geschiedkundige Roman HAN VAN IJSLAND, of de laatste afstammeling van INGOLPHUS *den Voordenker*, vrij gevolgd door J. DE KEIJZER. Een boek, onmisbaar voor alle minnaren der werken van WALTER SCOTT. Met fraaije Vignet en Gegraveerden Titel-Prijs [illegible]

* * Diegenen welke genegen mogten zijn kunstpapier te koopen ter verzending van goederen naar Oost- en West-Indien, en tevens de kunst willen leeren, hoe met alles moet inleggen als: GROENTEN, in het zuur of in het zout, alle soorten van VISCH, idem het koken en braden van VLEESCH en van VOGELEN, en hoe men deze, dus bereid, in blikken buxen, naar Oost en West zenden kan; het prepareren der VRUCHTEN, welke 9 maanden goed blijven, als of dezelve pas van de Vruchtboomen kwamen; kan hiertoe gelegenheid vinden voor eene somma van *f* 60. Nadere informatien bij de Uitgevers dezer. — Brieven franco.

De Bredasche Courant verschijnt van 1 January 1831, vijf maalen in iedere week; te weten des Zondags, Dingsdags, Woensdags, Vrijdags en Zaturdags. Hiervan worden geregeld 3 nummers op hoge velijn uitgegeven. De prijs is, franco per post, door het geheele Koninkrijk £ 1-60 in de 3 maanden. Alle advertentien, behoorlijk op formaat regel gesteld, worden geplaatst tegen 20 Cents per regel. Alle inzendingen geschieden franco aan de uitgevers van gemelde Courant.

Te Breda, bij BROESE & Comp., Boekdrukkers en Boekverkoopers.